तस्मै सम्यग्हुतोवह्निर्वाजिनीराजनाविधौ । सर्गः ४
प्रदक्षिणार्चिर्व्याजेन हस्तेनेव जयं ददौ ॥ २५ ॥
सगुप्तमूलप्रत्यन्तः प्रोद्धपार्ष्णिरयान्वितः । षड्विधं
बलमादाय प्रतस्थे दिग्जिगीषया ॥ २६ ॥ अवा
किरन्वयोवृद्धास्तं लाजैः पौरयोषितः । पृषतैर्मन्द
रोद्धूतैः क्षीरोर्मय इवाच्युतं ॥ २७ ॥

तस्मादिति । इवोत्प्रेक्षते अग्निः तस्मै रघवे हस्तेनेव जयं ददौ
केन प्रकारेण वाजिनां अश्वानां नीराजनाविधौ नीराजनाख्ये
शान्तिकर्मणि प्रदक्षिणज्वालायाव्याजेन किं० अग्निः सम्यक्
विधिना हुतः ॥ २५ ॥ सइति । सरघुः दिग्जिगीषया दिशं
विजेतुं इच्छया प्रतस्थे चचाल किं कृत्वा सैन्यं आदाय किं सैन्यं
षट् प्रकारायस्य तत् किं० रघुः गुप्तौ रक्षितौ मूलप्रत्यन्तौ
राजधानीस्वदेश पर्य्यन्तौ येन सः किं० रघुः प्रोद्धः पार्श्वानुच
रोयस्य स. पु० किं० रघुः अयेन भाग्येन अन्वितः युक्तः ॥ २६ ॥
अवेति । नागराणां स्त्रियः तं रघुं लाजैः आचारप्राप्तैर्भृष्ट
धान्यैः अवाकिरन् आच्छादयन् किं० स्त्रियः वयसा वृद्धाः
यथा क्षीरसमुद्रस्य ऊर्म्मयः तरङ्गाः मन्दरपर्व्वतेन उत्क्षिप्तः
पृषतैः विन्दुभिः विष्णुं अवाकिरन् ॥ २७ ॥